

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/41/2015
Identifikačné číslo spisu: 7013201050
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7013201050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: REALITY - CE s.r.o., IČO: 44 328 648, Viničky 80, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34571-221915/2013/5081 zo dňa 07. mája 2013, takto, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/199/2013-26 zo dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/199/2013-26 zo dňa 27. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 6S/199/2013-26 zo dňa 27.03.2014 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp. zn. 6S/199/2013 z dôvodu, že žalobca napriek výzve nezaplatil súdny poplatok vo výške 70,- € v stanovenej lehote. Žalobca bol na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaný výzvou zo dňa 17.01.2014, doručenou prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu dňa 24.01.2014. Následne na to bolo dňa 27.03.2014 vydané uznesenie o zastavení konania č. k. 6S/199/2013-26, keďže žalobca súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil. Žalobca súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil a dňa 29.04.2014 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobcovi uznesením č. k. 6S/199/2013-39 zo dňa 21.01.2015 nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.02.2015.

Proti uzneseniu o zastavení konania č. k. 6S/199/2013-26 zo dňa 27.03.2014 podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s I. D.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s I. D. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť I. D., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s I. D. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto

sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zdržiavajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s I. D., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, a preto zároveň s podaným odvolaním požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s I. D. sú účastníkmi množstva súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 22.07.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34571-221915/2013/5081 zo dňa 07.05.2013, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 24.01.2014 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,- €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil. Následne na to žalobca požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č. k. 6S/199/2013-39 zo dňa 21.01.2015 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Predmetné uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nadobudlo právoplatnosť dňa 20.02.2015.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 28.04.2014. V zmysle § 138 ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Keďže žalobca do vydania tohto uznesenia vyrubený súdny poplatok nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34571-221915/2013/5081 zo dňa 07.05.2013 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/199/2013-26 zo dňa 27.03.2014, ktorým bolo zastavené konanie, postupom

podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Právny zástupca žalobcu dňa 03.09.2015 v priebehu odvolacieho konania doručil Najvyššiemu súdu SR oznámenie o zániku plnomocenstva a ukončenie zastupovania v súdnych sporoch. K uvedenej skutočnosti senát najvyššieho súdu konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 250a O.s.p. žalobca musí byť zastúpený advokátom, ktorý zaňho na súde koná. Žalobca bol pri podaní žaloby, odvolania, ako aj iných procesných úkonov zastúpený advokátom a keďže v odvolacom konaní už ani nemal na vykonanie žiadny úkon, nebolo potrebné, po zániku plnomocenstva v priebehu odvolacieho konania, žalobcu vyzývať na zvolenie si nového advokáta.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.